

De Belgische scheidsrechterij

Nicolas Laforge maakte in de match Antwerp - Union geen al te beste beurt. © PHOTO NEWS

Hein Vanhaezebrouck heeft vorige week een bijzonder interview gegeven. Een pleonasme is dat, want een interview met Vanhaezebrouck is sowieso bijzonder. Na zijn terugkeer in Gent bezwoer hij alleen nog met de pers te praten tijdens zijn wekelijkse persbabbel. Dat is lastig vol te houden voor de schoolmeester/betweter die in hem af en toe de bovenhand neemt.

Afgelopen week was de eer aan Marc Degryse om de HVH-monoloog te aanhoren. Het dient gezegd, hij vertelde geen onzin - dat doet hij zelden - maar Degryse had hem beter herinnerd aan die oude wijsheid dat het niet volstaat gelijk te hebben, dat je ook en vooral gelijk moet krijgen. Dat is het probleem van Hein, ze zullen hem geen gelijk geven, althans niet wat de arbitrage in het Belgisch voetbal betreft. Jammer, want hij heeft gelijk.

Neem nu scheidsrechter Nathan Verboomen. Vorige week voorafgaand aan de wedstrijd vroeg hij Vadis Odjidja spottend of hij niet geblesseerd was. Vervolgens nog eens tijdens de opwarming: "nog steeds niet geblesseerd, Vadis?" Later bij de toss toen Odjidja bloemen kreeg van Genk moest er ook nog zo nodig een "en nu kussen" bij. Dat laatste tot daar aan toe, dat is gewoon een onnozele grap. Een speler jennen met zijn blessuregevoeligheid is er over, heel ver over zelfs. Of ze bij de voetbalbond Verboomen op het matje hebben geroepen, is niet bekend.

Over die voetbalbond en de leiding van de scheidsrechterij zei Vanhaezebrouck dat het een bende leugenaars zijn. Dat ze durfden te verkondigen dat ze nog maar zestien fouten hadden gemaakt, daar kon hij niet bij. "Wij alleen al zijn zestien keer benadeeld." Waarop Degryse - de vraag stond op het lijstje, het was dus geen grap - even later begon over bondscoach worden. Daar had Hein geen zin in. De voetbalbond voorlopig ook niet wellicht.

Vanhaezebrouck verwijt de scheidsrechters in België dat ze geen persoonlijkheid hebben, dat ze hun bazen en hun dwaze consignes achterna hollen, in de hoop op goede punten. Kan kloppen, maar minstens even erg is de inconsequente beoordeling van al of niet overtredingen. In die wedstrijd thuis tegen Genk waarin Vanhaezebrouck met rood naar de tribune moest had Vadis Odjidja van grappenmaker Verboomen eerst geel gekregen voor een lichte overtreding en daarna geel voor een opmer-

king, samen rood dus.

Nu is Odjidja van geen kleintje vervaard en als hij ongezien zijn voetje kan laten hangen bij een vervelende tegenstander, zal hij dat niet laten, maar bij die actie hield hij zich in. De wedstrijd was tot dan bovendien erg proper verlopen. Alleen had Odjidja het ongeluk dat hij de voet raakte van een Zuid-Amerikaan en aangezien dat allemaal klonen van Neymar zijn, leed hij de pijnen van een amputatie zonder verdoving.

Ee inconsequentie, daar ging het over. Gisteren bij Antwerp-Union ging de Japanner Machida door op Jelle Bataille, voet vooruit, gestrekt been, over de bal, alles wat je maar niet wil en wat niet kan. Wat floot dat ander groot licht onder onze scheidsrechters, Nicolas Laforge? Een doodgewone overtreding, niks geel, laat staan rood.

Dat was de 21ste minuut. Tien minuten later trok Yusuf aan een shirt om een tegenaanval te onderbreken. Spelbederf, de ref had het gezien, floot, maar geen geel. Ondertussen wel twee keer fluiten voor een foute inworp. Minuut 37: Faris Haroun kreeg geel, compleet onterecht. Hij speelde perfect de bal en de speler ging daarna ongevaarlijk over zijn been, een tackle van opzij. Faris maakte zich kwaad, tien keer kwader dan zijn maat Vadis een week eerder, en gooide er nog een wegwerpgebaar achterna. Volgens de consignes voorafgaand aan de play-offs was dat een zekere gele kaart.

Nog eens vier minuten later had Laforge het vlaggen. Haroun onderbrak een gevaarlijke counter door een speler manifest neer te halen. Altijd geel. Laforge gaf gewoon fout. Bij Union snapten ze er niks van en Bart Nieuwkoop ging verhaal halen: hij kreeg geel. Net voor de rust ging Radja Nainggolan door op een bal die hij te ver voor zich uit speelde. Hij was te laat en kwam op voet van de andere terecht. Altijd geel. Laforge piepte weer niet. En zo ging dat een hele helft door, de ene inconsequente beslissing na de andere.

Gisteren, minuut achttien op Jan Breydel. Kristian Arnstad van Anderlecht is de bal kwijt en gaat door op Dennis Odoi. Hij raakt geen bal, het been is gestrekt, de intensiteit te hoog, hij heeft alleen Odoi mee: minstens geel, rood had gekund. Arnstad krijgt geen kaart, alleen een vermaning van de scheidsrechter. Zijn naam? Nathan Verboomen.

Dat er geen peil valt op te trekken, dat is het probleem van de scheidsrechterij in België.

**Hebben onze
scheidsrechters geen
persoonlijkheid?
Minstens even erg is
de inconsequente
beoordeling van
overtredingen**